

10. tanulmány

Isten örökkévaló evangéliuma

Március 2., szombat délután

Isten gyermekei a világ millióihoz arányítva mindenkor csak kicsiny nyáj. Ha azonban helytállnak az igazságért, ahogy szent Igéjében kinyilatkoztatta, Isten lesz mentsváruk. A Mindenható széles pajzsa alatt meghúzódnak. Isten mindenkor a többség! És majd ha egyszer, az utolsó trombitaszó áthatol a halottak börtönén, az igazak pedig örömmujjongva, győztesen jönnek elő és kiáltják: „Halál, hol a te fullánkod? Pokol! Hol a te diadalmad?”, akkor Isten gyermekei Istennel, Krisztussal, az angyalokkal és minden idők állhatatos és hűségese híveivel egyesülve bizonyosan többségben lesznek. – *Az apostolok története*, 590. o.

Egyre több nehézséggel kell majd szembesülnünk, ám mint olyanok, akik hisznek Istenben, mi egymást bátorítjuk. Ne engedjük le, hanem tartsuk még magasabbra a zászlót, és szemünket szegezzük hitünk szerzőjére és bevégzőjére.

Mindenkinek nagy keresztény bátorságra van szüksége, hogy magasba emelhesse a zászlót, amelyre Isten parancsolatai és Jézus hite van felírva. Nem szabad alkut kötnünk a lázadás vezetőivel. (...) Eltökélt-ségre van szükség, hogy minden időben és bárhol az Úr akaratát cselekedjük...

Ahogy a véső a sziklába vés, úgy kell bevésődnie a tudatunkba, hogy akár ebben, akár az eljövendő életben a siker csak az igazság elvei iránti buzgó hűséggel biztosítható. – *Isten fiai és leányai*, 220. o.

Az evangélium prédikálásával Isten nem angyalokat, hanem embereket bízott meg. A mennyei angyalok e munka irányítását végzik. Isten gondjaira bízta az emberiség megváltásáért indított nagy munkát, de

az evangélium tényleges hirdetését a földön Krisztus szolgálói végzik.
– *A nagy küzdelem*, 312. o.

Közeledünk a föld történelmének végéhez, ezért sokkal nagyobb önfeláldozással kell művelnünk Isten munkájának különböző területeit. Az utolsó napok feladata a különleges hittérítő munka. A jelen igazság hirdetése az első szavától az utolsóig hittérítő erőfeszítés. Az elvégzésére váró feladat minden lépése áldozathozatalra szólít. Az ilyen önfeláldozó szolgálattól a munkások megtisztultan, megfinomultan kerülnek ki, akár a tűzben megpróbált arany.

A bűnben pusztuló lelkek látványának fel kellene ráznia bennünket, hogy nagyobb igyekezettel hirdessük a jelen igazságot a sötétben lévőknek, különösen ott, ahol alig tettünk még valamit Isten emlékművének megalapításáért. Bele kell fognunk, és a világ minden részén be kell fejeznünk a munkát, amelyet már régen végeznünk kellett volna. – *Bizony-ságtételek*, 7. kötet, 52. o.

Március 3., vasárnap – A hármias angyali üzenet

Az első, a második és a harmadik angyali üzenet hirdetésének helyét az ihletett Ige határozta meg. Ettől egyetlen jótányira sem lehet eltérni. Egyetlen emberi hatalomnak sincs joga megváltoztatni ezeknek az üzeneteknek a helyét, ahogyan nincs joga helyettesíteni az Ótestamentumot az Újtestamentummal. Az Ótestamentum a jelképek evangéliuma. Az Újtestamentum pedig a jelképek teljesedése. Mindkettő egyformán fontos. Az Ótestamentum bemutatja a Krisztus ajkáról származó tanításokat, amelyek semmilyen szempontból sem veszítettek erejükből. Az első és a második üzenet 1843-ban illetve 1844-ben volt hirdetve, és most élünk a harmadik üzenet hirdetésének idejében; viszont mindhármat továbbra is hirdetni kell. Nagyon fontos, hogy ezeket ismételjük az igazságot kereső lelkek számára. Hirdessük írásban és szóban, mutassuk be a jövendölések sorrendjét valamint alkalmazásuk lehetőségeit, amelyeket a harmadik angyal üzenetében találunk. A harmadik üzenet nem létezhet az első illetve a második nélkül. Ezen üzeneteket közölnünk kell kiadványok, prédikációk által, be kell mutatnunk a profetikus

idővonalat, a már teljeseedett, és a beteljesedés előtt álló eseményeket. – *Counsels to Writers and Editors*, 26. o.

A tanítványoknak adott megbízatás nekünk is szól. Ma ugyanúgy, mint akkor, a megfeszített és feltámadt Üdvözítőt kell felmagasztalni azok előtt, akik Isten és reménység nélkül élnek a világban. Az Úrnak szüksége van pásztorokra, tanítókra és evangélistákra. Ajtóról ajtóra kell hirdetni szolgáinak az üdvösség üzenetét. Minden néphez, nyelvhez és nemzethez el kell vinni a hírt a Krisztus általi bűnbocsánatról. Ne erőtlén, élettelen kifejezésekkel terjesszék az üzenetet, hanem világos, határozott, megindító szavakkal. Százan és százan várnak intésre, hogy megmentésük az életüket. A világnak a keresztényben kell a kereszténység erejének bizonyosságát látnia. Nemcsak egyes helyeken, hanem az egész világon mindenütt szükség van az irgalmasság üzenetére. – *Az evangélium szolgálói*, 29. o.

Az angyalok az ég közepén repülve mutatkoznak a Bibliában, figyelemztető üzenetet hirdetnek a világnak, és közvetlen kihatásuk van a földi történelem végső napjaiban élő emberekre. Az angyalok szavát senki nem hallja, mert azok Istennek a mennyei világgal összhangban munkálkodó népét jelképezik. Isten Lelke által világosságot nyert és az igazság által megszentelt férfiak és nők hirdetik a három, egymást követő üzenetet. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 387. o.

Isten küldötte tiszta, jól kivehető hangon szól: „Mit csináltok? Bár csak felfoghatnátok! Bár csak megértenétek, hogy mennyire fontos és mit is jelent a figyelemztető üzenet számotokra és a világ számára! Ha értenétek, akkor annak Lelke töltene be titeket, aki életét adta a világért. Akkor együttműködnétek vele, hogy elszánt és önfeláldozó erőfeszítéseket tegyetek a bűnösök megmentéséért.” – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 92. o.

Március 4., hétfő – Az első angyali üzenete, 1. rész

A Jelenések könyve 14. fejezetében leírt első angyali üzenetnek – amely meghirdeti Isten ítéletének óráját, és felszólítja az embereket,

hogy féljék és imádják Őt – az volt a célja, hogy elkülönítse Isten hitvalló népét a világ romboló hatásától. Isten népének meg kellett látnia valódi állapotát: világiasságát és elesettségét. Ha az egyház tagjai megfogadták volna azt az intést, amit Isten ebben az üzenetben küldött, akkor elhagyták volna azokat a bűnöket, amelyek elszakították őket Istentől. Ha elfogadták volna a menny üzenetét, és szívüket az Úr előtt megalázva őszintén igyekeztek volna megállni előtte, Isten Lelke és ereje megnyilatkozott volna közöttük. Az egyház újra eljutott volna a hit és a szeretet egységére, az apostoli idők boldog állapotára. – *A nagy küzdelem*, 379. o.

Krisztus követőinek ma vigyázniuk kell arra, hogy el ne veszítsék a tisztelet és istenfélelem lelkületét. A Szentírás megtanítja az embert arra, hogy alázatosan és áhítattal, a mennyei Közbenjáróba vetett hittel közeledjen Alkotójához. A zsoltáríró kinyilatkoztatja: „Mert nagy Isten az Úr, nagy király minden isten fölött... Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az Úr előtt!” (Zsolt 95:3,6) (...)

Isten iránti őszinte tiszteletre kész tetégtelen nagyságának érzete és jelenlétének tudata. Mélységesen kellene szívünkre hatnia, ha megérezzük a Láthatatlan jelenlétét. Az imádkozás órája és helye szent, mert Isten van ott. Ha magatartásunkban és viselkedésünkben tiszteletet tanúsítunk, elmélyül bennünk az az érzés, amely tiszteletre kész tet. „...szent és félelmes az ő neve” (Zsolt 111:9) – nyilatkoztatta ki a zsoltáríró. Amikor az angyalok kimondják ezt a nevet, eltakarják az arcukat. Nekünk elbukott, bűnös embereknek micsoda tisztelettel kellene ajkunkra vennünk Isten nevét! – *Próféták és királyok*, 47–48. o.

Tartsunk mélységes, lelkiismeretes önvizsgálatot! Ki kell gyógyulni a léhaságból és felszínességből, amit oly sok állítólagos keresztény megenged magának. Súlyos harc vár mindazokra, akik uralomra törő bűnös természetüket igába akarják hajtani. A felkészülés munkája személyes munka... Isten minden egyes ember ügyét olyan alaposan megvizsgálja, mintha rajta kívül nem volna senki más a földön. Mindenkinek a mérce alá kell állnia. Senkin sem maradhat egyetlen folt vagy sömörögzés vagy valami afféle.

Ünnepélyesek azok a jelenetek, amelyek az engesztelés záró szakaszához kapcsolódnak. Súlyos érdekek fűződnek e munkához. A menyeyi templomban most folyik az ítélet. Már hosszú évek óta tart. Hamar – senki sem tudja, hogy milyen hamar – az élők nevéhez érnek. Isten félelmetes jelenlétében kerül mérlegre az életünk. Most fogadjuk meg – jobban, mint valaha – a Megváltó figyelmeztetését: „Vigyázzatok és imádkozzatok, mert nem tudjátok, mikor jő el az az idő.” (Mk 13:33) „Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.” (Jel 3:3) – *A nagy küzdelem*, 489–490. o.

Március 5., kedd – Az első angyal üzenete, 2. rész

„És láték más angyalt az ég közepén repülni, akinél vala az örökkévaló evangélium, hogy a föld lakosainak hirdesse az evangéliumot, és minden nemzetségnek és ágazatnak, és nyelvnek és népnek, ezt mondván nagy szóval: Féljétek az Istent, és néki adjatok dicsőséget: mert eljött az Ő ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette a mennyet és a földet, és a tengert és a vizek forrásait.” (Jel 14:6–7)

Ha figyelmeznék rá, akkor ez az üzenet minden nemzet, ágazat, nyelv és nép figyelmét fel fogja hívni az Ige alapos megvizsgálására, és valódi világosságot nyújt majd azt a hatalmat illetően, amely a hetedik napi szombatot egy hamis szombattal cserélte fel. A bűn embere elvetette az egyedül igaz Istent, megvetette törvényét, és porba taposta a szent szombat intézményét. Az oly tiszta és egyértelmű negyedik parancsolatot figyelmen kívül hagyták. A szombat, mint emlékünnap, mely bemutatja az élő Istent, az egek és föld teremtőjét, ki lett törölve, és helyette hamis szombatot adtak a világnak. Rés keletkezett Isten törvényében. Egy hamis szombat nem lehetett valódi mérték. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 2. kötet, 105. o.

Az első négy parancsolat mutatja be azt, hogy az ember kötelessége az Úrnak, az ő Istenének szolgálni teljes szívvel, teljes lélekkel és minden erejével. Ez az ember egész lényét jelenti. Olyan lelkesedéssel telt szeretetet, kedvességet jelent, amely annyira erőteljes, hogy az ember már nem is képes Isten-ellenes dolgokat táplálni az elméjében és a szívében...

Az örökkévaló Jehova, akinek élete önmagából ered, aki nem teremtett lény, és aki mindeneket fenntart, egyedül Ő méltó az imádatra és a hódolatra. Az embernek nem lett megengedve, hogy érzelmei és szolgálata révén bárkit is elsőbbségben részesítsen. Minden általunk kedvelt dolog a bálványunkká válik, ami hajlamos gyöngíteni Isten iránti szeretetünket, vagy átveszi a szolgálatunk helyét. – *Isten fiai és leányai*, 56. o.

A mi Istenünk szeretetteljes, irgalmas Atya. Ne essen nehezünkre neki szolgálni. Ellenkezőleg, örülünk és ujjongunk, hogy szolgálhatunk és részt vehetünk munkájában. Isten nem akarja, hogy gyermekei, akiket oly dicsőn megváltott, kegyetlen és zsarnok munkaadónak tekintsék. Legjobb barátjuk Ő, és mikor Őt imádják, Isten velük van, tőle vigaszt és áldást várhatnak, amely szívüket örömmel és szeretettel tölti be. Isten azt akarja, hogy gyermekei az Ő szolgálatából vigaszt merítsenek, és inkább örömmel, mint tehernek tekintsék az Ő szolgálatát. Legbensőbb vágya, hogy mindazok, akik Őt imádják, szeretetének és előrelátásának számos jelét véve a mindennapi munkájukhoz erőt merítsenek, és kegyelmet nyerve hűségesen és becsületesen járhassanak el minden dologban. – *Jézushoz vezető út*, 103. o.

Március 6., szerda – A második angyal üzenete

A második angyal üzenetének befejezése előtt nagy mennyei világosságot láttam Isten népére kiáradni. E világosság sugarai a naphoz hasonlóan ragyogtak. Hallottam az angyalok hangját, akik így kiáltottak: „Íme, a vőlegény jó, menjetek eléje!”

Ez volt az „éjféli kiáltás”, amely a második angyal üzenetét felerősítette. Mennyei angyalok rázták fel az elcsüggedt szenteket, és készítették elő nagy munkájukra... Azt a felszólítást kapták, hogy siessenek, hirdessék hangosan ezt az üzenetet, és ők Isten Szentlelkének ereje által igyekeztek felrázni elcsüggedt testvéreiket is. Ez a munka nem emberi bölcsességre vagy tanultságra támaszkodott, hanem Isten erejére, és a szentek, akik hallották a felhívást, nem állhattak annak ellen. Az üzenetet először azok fogadták el, akik lelkileg a legelőrehaladottabbak voltak,

és akik régebben voltak a munkában, utóbb csatlakoztak hozzájuk, és segítették erőteljesebbé tenni a kiáltást...

Az ország minden részében világosság áradt a második angyal üzenetére, és sokak szívét érintette a mennyei üzenet. Városról városra és faluról falura haladt, míg Isten várakozó népe teljesen felébredt. Egyes egyházak megtiltották az üzenet hirdetését, és hívő lelkek, akik mégis elfogadták az élő bizonysgot, elhagyták az elesett egyházakat. Az éjjeli kiáltás igen hatalmas munkát végzett. Az üzenet a szíveket vizsgálta, és a hívőket arra készítette, hogy élő tapasztalatokat szerezzenek maguknak. Megértették, hogy egyik sem támaszkodhat a másikra. – *Tapasztalatok és látomások*, 238. o.

Az ember úgy viselkedik, mintha engedélyt kapott volna arra, hogy hatályon kívül helyezze Isten rendeléseit. A kritizálók Isten fölé helyezik magukat, és vagy módosítják, vagy pedig jóváhagyásukat adják az Igére vonatkozóan. Ezzel a nemzetek Babilon paráznságának borát kénytelenek meginni. A kritizálók képviselői úgy rendelkeztek az igazságok felől, hogy azok megfeleljenek a végidők hitehagyásának. Ha nem tudják aláásni vagy tévesen alkalmazni Isten Igéjét, és nem képesek emberi gyakorlatokkal elferdíteni, akkor egyszerűen megrontják. – *The Upward Look*, 35. o.

„És más angyal követé azt, mondván: Leomlott, leomlott Babilon, a nagy város! Mert az ő paráznságának haragborából adott inni minden pogány népnek.” (Jel 14:6–8) Miként történik ez? Hamis nyugalomnap elfogadására kényszerítik az embereket. Mózes második könyvének 31. fejezete világosan leírja, melyik nap az Úr szombatja. Kijelenti, hogy a szombat Isten népe hűségének a jele. – *Bizonysgtétel*, 8. kötet, 94. o.

A Biblia kijelenti, hogy az Úr eljövele előtt Sátán „a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával” fog dolgozni, és Isten engedi, hogy azok, akik „nem fogadták be az igazságnak szeretetét az Ő üdvösségükre”, megkapják „a tévelygés erejét, hogy higgyenek a hazugságnak” (2Thessz 2:9–11). Amíg ez az

állapot nem következik be, amíg az egyház és a világ nem egyesül teljesen az egész keresztény világban, addig Babilon még nem bukott el egészen. A változás fokról fokra történik, és Jel 14:8 teljes megvalósulása még a jövőben van. – *A nagy küzdelem*, 389. o.

Március 7., csütörtök – A harmadik angyal üzenete

A harmadik angyal az ég közepén repülve hirdeti Isten parancsolatait és Jézus hitét. Az utolsó napokban ezt a munkát kell végezni. Az angyal repülése közben az üzenet semmit sem veszít erejéből. János látja a munkát megerősödni, mígnem az egész föld betelik Isten dicsőségével. A „Féljétek az Istent és néki adjatok dicsőséget, mert eljött az Ő ítéletének órája!” üzenetet hangos szóval kell hirdetni. Az Úr munkáját az embernek kell továbbvinni lelkesedéssel és egyre fokozottabb életerővel. Otthon, az iskolában és a gyülekezetben férfiak, nők és fiatalok készüljenek elvinni az üzenetet a világnak. – *Isten fiai és leányai*, 212. o.

A harmadik angyal üzenete a legfélelmetesebb fenyegetést tartalmazza, amelyet valamikor halandó emberekhez intéztek. Rettenetes bűn az, amely Isten haragját kegyelemmel elegyítetlenül hívja ki. Az emberek nem maradtak tudatlanságban e fontos dologban. Figyelmeztetni kell a világot erre a bűnre, mielőtt Isten ítéletei meglátogatják, hogy megtudják, miért zúdulnak rájuk a büntetőítéletek, és legyen idejük megmenekülni.

A nagy küzdelem folyamán két különböző, egymással szemben álló osztály fejlődik ki. Az egyik „imádja a fenevadat és annak képét, és bélyegét felveszi” (Jel 14:9), így magára veszi a harmadik angyal félelmetes fenyegető ítéleteit. A másik osztály a világgal éles ellentétben „megtartja Isten parancsolatait és a Jézus hitét” (Jel 14:12). – *A megváltás története*, 383. o.

A földet pusztító tűz borítja, de az igazak biztonságban vannak a Szent Városban. Akik az első feltámadáskor léptek ki a sírjukból, azokon nincs hatalma a második halálnak. Míg Isten a gonoszoknak megemésztő tűz, népének nap és pajsz (Jel 20:6; Zsolt 84:12).

„Láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala.” (Jel 21:1) A tűz, amely a gonoszokat megemészti, megtisztítja a földet. Elsőpri az átok minden nyomát. Nincs örökké égő pokol, amely a megváltottakat a bűn félelmetes következményeire emlékezteti.

A bűnnek csak egy emléke marad: Megváltónk örökre viselni fogja kereszthalálának nyomait. A bűn kegyetlen munkájának semmi emléke nem marad, csak a sebhelyek Krisztus fején, oldalán, kezén és lábán. A megdicsőült Krisztust szemlélve a próféta így szól: „Ragyogása, mint a napé, sugarak támadnak mellőle, és ott van az Ő hatalmának rejteke.” (Hab 3:4) – *A nagy küzdelem*, 673–674. o.

Március 8., péntek – További tanulmányozásra

A nagy küzdelem, „Az utolsó figyelmeztetés” című fejezet; *Tapasztalatok és látomások*, „A Krisztus-várás mozgalmá képekben” című fejezet.